

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2020:006.000035
Dosar nr. 40/43/2020
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

SENTINȚA nr. 35

Ședința publică din 19 iunie 2020

Completul constituit din:
PREȘEDINTE Attila Tanka
Grefier Gabriela Oltean

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta FUNDAȚIA SZEKLER MONITOR, prin reprezentant legal – Arus Zsolt Istvan în calitate de președinte, cu sediul în Gheorgheni, Piața Libertății, nr. 22, județul Harghita, având CIF 12840761, în contradictoriu cu pârâțul GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1, având ca obiect obligație de a face.

În lipsa părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile pe fond ale părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 5 iunie 2020, care face parte integrantă din prezenta Sentință, pronunțarea fiind amânată pentru data de astăzi, 19 iunie 2020, când după deliberare a pronunțat următoarea hotărâre.

CURTEA DE APEL,

deliberând, reține că prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe în data de 5.2.2020, reclamanta Fundația Szekler Monitor a chemat în judecată pârâțul Guvernul României, solicitând obligarea pârâtului să amplaseze inscripțiile în limba engleză de pe toate fotografiile afișate pe situl www.guv.ro sub inscripțiile în limba oficială de stat, limba română; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Prin **întâmpinarea** formulată, pârâțul Guvernul României a invocat lipsa calității procesuale active și a lipsei de interes a reclamantei, excepția inadmisibilității acțiunii, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii.

În cauză a fost încuviințată și administrată **proba cu înscrisuri.**

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că reclamanta s-a adresat în scris (f. 4) pârâtului Guvernul României cu privire la amplasarea ilegală a inscripțiilor în limba engleză pe o fotografie afișată pe situl oficial al Guvernului, pe același plan cu cele în limba oficială de stat, apreciind că acest mod de amplasare a textelor încalcă caracterul de limbă oficială de stat a limbii române.

În răspunsul primit de reclamantă, pârâțul, prin Biroul de presă al Guvernului, a comunicat că inscripționarea respectă normele interne și legislația în domeniu, sens în care a citat conținutul art. 6 din Legea nr. 500/2004, potrivit căruia în cazul textelor de interes public scrise în limbi străine, traducerea completă în limba română trebuie să aibă caractere de aceleași dimensiuni cu cele ale textului în limba străină și să facă parte integrantă din ansamblul grafic respectiv.

Reclamantul a revenit cu o nouă adresă (f. 7), arătând că nu a reclamat prezența unei inscripții în limba engleză, ci amplasarea acesteia la același nivel cu cea în limba română, astfel fiind afectat statutul de limbă oficială a limbii române. Reclamanta a solicitat îndepărtarea de pe site a fotografiei sau înlocuirea cu una pe care inscripția în limba engleză este amplasată sub cea în limba română.

Ultima adresă a reclamantei nu a fost urmată de un răspuns din partea pârâtului.

Cercetând cu prioritate **excepțiile procesuale**, conform art. 248 alin. 1 din Cod procedură civilă, invocate de **pârât**, Curtea constată că s-a adus în discuție **excepția inadmisibilității acțiunii**, argumentându-se că reclamanta solicită, pe calea contenciosului administrativ, obligarea Guvernului României să amplaseze inscripțiile în limba engleză de pe toate fotografiile afișate pe site-ul www.guv.ro sub inscripțiile în limba oficială de stat, limba română, însă această solicitare nu corespunde dispozițiilor art. 8 și art. 18 ale Legii nr.554/2004 prin care se reglementează obiectul acțiunilor în contencios administrativ, cererea fiind inadmisibilă. S-a argumentat că din enumerarea limitativă folosită de legiuitor în art. 18 din Legea nr. 554/2004 reiese că, urmare admiterii unei acțiuni formulate în temeiul legii contenciosului administrativ, instanța poate obliga o autoritate publică să emită doar un act administrativ, după cum este el definit de art.2 alin. 1 lit. c din lege.

S-a subliniat că modalitatea de soluționare în concret a plângerii prealabile adresate Prim-ministrului României în data de 17 decembrie 2019 nu poate fi asimilată unui refuz nejustificat al Guvernului (în conformitate cu dispozițiile art. 8 din Legea nr.554/2004), iar faptul că reclamanta consideră răspunsul formulat de Biroul de presă al Guvernului ca fiind nesatisfăcător reprezintă doar o apreciere subiectivă și nefondată a sa, care nu demonstrează încălcarea de către autoritatea pârâtă a drepturilor sale legitime, instituția îndeplinindu-și obligațiile în raport cu atribuțiile și competențele legale prevăzute de Constituția României și OUG nr. 57/2019, atribuții care nu au legătură cu obiectul cauzei, ci cu emiterea actelor administrative pe care le adoptă respectiv hotărâri și, în cazurile anume reglementate de lege, ordonanțe.

Reclamanta, în apărare, a opinat că cererea adresată instanței nu are la bază modificarea unui act normativ emis de guvern, ci faptul că guvernul nu a soluționat cererea în termenul legal de 30 de zile, iar, pe de altă parte, legea specială la care se face referire, adică Legea 554/2004, chiar la art. 1 alin. 1 precizează clar că orice autoritate publică, cum este și Guvernul României, poate fi subiectul acestei legi, putând vătăma orice persoană într-un drept al său ori într-un interes legitim. S-a subliniat că Guvernul se referă pe larg la acte administrative, făcând abstracție de textul complet al legii, care vorbește de acte și operațiuni administrative, cum este și cererea privind amplasarea unor inscripții.

Curtea reține că excepția inadmisibilității este neîntemeiată, pârâtul ignorând că Legea nr. 554/2004 reglementează și acte administrative asimilate, cum este refuzul unei autorități publice de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim, categorie de act administrativ care se reflectă și în conținutul prevederilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, invocate de pârât. Astfel, potrivit art. 8 alin. 1 și art. 2 alin. 1 lit. f din Legea nr. 554/2004, se poate adresa instanței de contencios administrativ nu doar persoana vătămată prin emiterea unui act administrativ tipic, ci și acea persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. În același sens, prevederile art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, reglementând soluțiile pe care le pronunță instanța de contencios administrativ, nu limitează posibilitatea instanței doar la anularea actului administrativ, dispunând că instanța va putea obliga autoritatea publică și la efectuarea unei anumite operațiuni administrative.

În speță, reclamanta atacă refuzul pârâtului de a efectua o operațiune administrativă, constând în amplasarea inscripțiilor în limba engleză de pe toate fotografiile afișate pe situl www.guv.ro sub inscripțiile în limba oficială de stat, limba română, obiect ce se circumscrie ipotezelor reglementate de art. 2 alin. 1 lit. f, art. 8 alin. 1 și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004. Deși reclamanta arată că își fundamentează cererea pe dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. h din Legea nr. 554/2004, în realitate, văzând obiectul cererii și motivarea în fapt și în drept, aceasta nu solicită obligarea la soluționarea unei cereri în termenul legal, ci la cenzurarea refuzului pârâtului exprimat explicit prin adresa prin care Guvernul a comunicat reclamantei că amplasarea inscripțiilor în limba engleză de pe toate fotografiile afișate respectă normele interne și internaționale.

Nu poate fi primită susținerea pârâtului că acțiunea ar fi inadmisibilă și din perspectiva atribuțiilor și competențelor Guvernului, deoarece activitatea executivului nu se rezumă doar la emiterea de acte administrative normative sau individuale, acesta îndeplinind și operațiuni administrative care sunt cenzurabile în temeiul Legii nr. 554/2004.

Pârâtul a invocat **excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, respectiv a lipsei de interes**, arătând că reclamanta nu face dovada dreptului subiectiv recunoscut de lege pe care pârâtul să-l fi încălcat, conform cerințelor impuse de art.52 din Constituție coroborate cu cele ale art.1 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

S-a argumentat că, pe de altă parte, în dreptul public, conceptul de drept subiectiv îl implică și pe cel de interes legitim, existența acestuia și eventuala sa vătămare nu pot fi analizate în absența dreptului subiectiv preexistent pe care legea îl recunoaște și pe care autoritatea este obligată să îl respecte. În speță, s-a apreciat că reclamanta nu poate fi considerată beneficiară directă a vreunui interes/drept pretins vătămat, neavând un interes legitim, născut și actual, personal și direct care să justifice acțiunea în justiție, neputând fi reținută nici legitimitatea unui interes colectiv, deoarece, pe calea contenciosului administrativ nu este îngăduit unei persoane să apere interesul altei persoane și, deci, nici a unui interes colectiv, fiind incidente dispozițiile art.8 alin. (1¹) din Legea nr.554/2004.

Reclamanta a arătat că interesul sau dreptul vătămat poate fi atât privat cât și public, iar în cazul de față organizația a acționat pentru respectarea unui interes general/public, respectiv respectarea Constituției și a legislației de către o autoritate publică în cea ce privește amplasarea unei inscripții pe situl organului reprezentativ al statului Român care este Guvernul. S-a argumentat că interesul fiind public, este evident că nu este vorba despre lezarea vreunui drept al fundației, acționându-se, în acord cu scopul reclamantei de apărare a drepturilor și libertăților cetățenești, pentru apărarea dreptului cetățenilor români la o corectă informare, relativ la acțiunea pârâtului prin care, sfidându-se Constituția și legile Statului Român, s-a crea falsă reprezentare publică a faptului, că limba engleză ar avea în România același statut cu limba oficială de stat, limba română.

Curtea va respinge excepția lipsei calității procesuale active și a interesului, observând că reclamanta acționează ca organism social interesat, în sensul art. 2 alin. 1 lit. s din Legea nr. 554/2004, interesul acesteia fiind justificat prin obiectul său de activitate necontestat de pârât, constând în apărarea drepturilor și libertăților cetățenești, sens în care va primi susținerea reclamantei că, în concret, urmărește în cauză apărarea intereselor legitime ale cetățenilor români la respectarea de către Guvernul României a statului de limbă oficială de stat a limbii române.

Față de interesul afirmat al reclamantei, Curtea reține că prin acțiune se reclamă atingerea unui interes public care decurge din nesocotirea unui interes subiectiv privat constând în dreptul cetățenilor români de a reclama abuzul Guvernului în modul de utilizare a limbii oficiale, fiind astfel respectate și dispozițiile art. 8 alin. 11 din Legea nr. 554/2004 care prevede că „Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cereri de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în

care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat”, precum și cele de la alin. 12 care stipulează că, „Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzute la art. 24 alin. (2)”.

Pe **fondul cauzei, reclamanta** a argumentat că potrivit prevederilor art. 13 din Constituția României, în România, limba oficială este limba română, ceea ce presupune, în primul rând, faptul că toate inscripțiile oficiale sunt redactate în limba română.

Potrivit reclamantei, având în vedere că nu există o prevedere expresă care să stabilească ordinea în care se amplasează inscripțiile pe fotografiile de pe pagina oficială a Guvernului României, se impune constatarea că această ordine sa va stabili conform principiilor care se desprind sub acest aspect din cuprinsul normelor generale, cum sunt cele din art. 4 alin. 2 („În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor autoritățile administrației publice locale vor asigura inscripționarea denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile legii.”) și art. 12 din HG nr. 1206/2001 („Inscripționarea în limba maternă a denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea consiliilor locale sau județene se face printr-o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori cu cea inscripționată în limba română. Tăblița se va amplasa sub tăblița care conține denumirea oficială în limba română.”), ținând cont de faptul, că limba engleză nu se poate bucura de un tratament mai avantajos decât limbile vorbite de minorități care sunt cetățeni ai României.

S-a opinat că, dat fiind faptul, că România este membru al Uniunii Europene, pe teritoriul ei se pot folosi și alte limbi, dar din caracterul de limbă oficială de stat a limbii române rezultă fără echivoc, că inscripționarea fotografiilor de pe pagina oficială a Guvernului trebuie realizat în primul rând în limba română, iar inscripțiile în alte limbi trebuie poziționate sub cele în limba română.

S-a apreciat că, având în vedere practica unitară la nivelul Curții de Apel Tg-Mureș în spețe similare se impune admiterea acțiunii și obligarea primului ministru să respecte caracterul de limbă oficială de stat a limbii române în cazul amplasării inscripțiilor pe fotografii de pe pagina oficială a Guvernului României.

Pârâtul s-a opus admiterii cererii, arătând că regimul juridic al folosirii limbii române în locuri, relații și instituții publice a fost stabilit prin Legea nr. 500/2004, fiind respectate dispozițiile art. 6 din această lege. S-a menționat că, totodată, pentru o cât mai bună comunicare și pentru a facilita accesul atât al cetățenilor români, cât și al celor străini, la informațiile referitoare la activitatea guvernamentală, site-ul Guvernului României are pe lângă varianta în limba română, variante și în limbile engleză și franceză „aceasta fiind, de altfel, cutuma instituțiilor publice internaționale, anume de a disemina informații atât în limba națională, cât și în limbi de circulație internațională, pentru a asigura dreptul la informare cât mai multor cetățeni, drept stipulat, de altfel, de Constituția României și de reglementările internaționale.

S-a menționat că decizia realizării unui panou, cu trei trepte, care să includă sigla Guvernului României, simbolul clădirii Guvernului, precum și numele instituției în limbile română și engleză, ”Guvernul României” și ”Government of Romania”, a fost luată pentru a oferi posibilitatea realizării fotografiilor oficiale, în concordanță cu practica internațională, care presupune afișarea în limba națională și într-o limbă de circulație internațională a numelor instituțiilor, însemnelor și titlaturilor evenimentelor organizate de state/autorități de stat. Potrivit pârâtului, la stabilirea însemnelor și inscripțiilor ilustrate pe acest panou s-a avut

în vedere asigurarea unei cât mai bune promovări a însemnelor naționale și a simbolurilor instituționale, în acord cu legislația națională, dar și ralierea la practica internațională, în scopul de a înlesni transmiterea mesajului autorității oficiale către participanții la evenimentele internaționale găzduite sau organizate de Guvernul României. S-a subliniat că, în situația punctuală a declarațiilor, conferințelor sau fotografiilor oficiale care sunt realizate în fața panourilor cu titlaturile oficiale ale instituțiilor și traducerea lor, afișate la același nivel (într-o limbă de circulație internațională), scopul este de a contribui vizibil la ideea de asumare a unei identități naționale într-o comunitate internațională globalizată, ca parte a cutumei diplomatice, iar în cazul summit-urilor sau al reuniunilor bilaterale sau multilaterale, acest tip de design al panourilor reprezintă o corelare a identității vizuale a evenimentului cu scopul său, în majoritatea situațiilor fiind vorba de cooperarea internațională.

Pârâtul a invocat practica similară la nivel internațional, depunând fotografii în acest sens de la diverse reuniuni și evenimente internaționale. În ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia există „practica unitară la nivelul Curții de Apel Tg.-Mureș în spețe similare”, s-a arătat că reclamanta nu atașează practică în acest sens, rezumându-se la simple afirmații, nedovedite.

Curtea nu poate reține existența unui refuz nejustificat în cauză, deoarece răspunsul pârâtului la solicitarea reclamantei este concludent, întrucât inscripția reclamată respectă prevederile art. 6 din Legea nr. 500/2004, potrivit cărora „În cazul textelor de interes public scrise în limbi străine, aflate la vedere în locuri publice sau difuzate prin mijloace de informare în masă, traducerea completă în limba română trebuie să aibă caractere de aceeași dimensiuni cu cele ale textului în limba străină și să facă parte integrantă din ansamblul grafic respectiv.” Reclamanta afirmă eronat că nu există norme exprese care să ghideze comportamentul autorității publice în situația de față, deoarece Legea invocată de pârât normează tocmai folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, iar modul de afișare a denumirii Guvernului pe panoul oficial este în consens cu cerințele art. 6 din Lege, citat în rândurile de mai sus, denumirea în limba română „făcând parte integrantă din ansamblul grafic respectiv”.

Referirea reclamantei la prevederile HG nr. 1206/2001 este lipsită de relevanță raportat la obiectul acțiunii și interul legitim recunoscut în acest cadru în favoarea reclamantei, întrucât acest act normativ are un obiect determinat, fără legătură cu modul de utilizarea limbii române pe panoul oficial utilizat pentru realizarea fotografiilor oficiale, conținând norme de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

Trimiterea la practica judecătorească nu va putea fi reținută câtă vreme reclamanta nu arată hotărârile judecătorești relevante din perspectiva obiectului cererii și a interesului acesteia de a acționa.

Pentru motivele de mai sus, apreciind că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată, va fi respinsă în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge excepția inadmisibilității și excepția lipsei calității procesuale active și a lipsei de interes, invocate de pârâtul GUVERNUL ROMÂNIEI.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta FUNDAȚIA SZEKLER MONITOR, prin reprezentant legal – Arus Zsolt Istvan în calitate de președinte, cu sediul în Gheorgheni,

Piața Libertății, nr. 22, județul Harghita, având CIF 12840761, în contradictoriu cu pârâțul
GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Curtea de
Apel Târgu Mureș

Pronunțată în data de 19.6.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin
mijlocirea grefei instanței.

**Președinte,
Attila Tanka**

**Grefier,
Gabriela Oltean**

G.O. 19 Iunie 2020
Red. AT/19.7.2020